

DEZASTRUL **provocat de** JOCUL ARUNCĂRII LA ȚINTĂ CU SĂGETI

*A fost Daniel suficient de curajos
pentru a spune adevărul?*

Kimberly Oldroyd
(Bazat pe o întâmplare adevărată.)

Această întâmplare a avut loc în S.U.A.

Daniel a ridicat capacul de pe cutia cu jucării vechi a bunicului și s-a uitat înăuntru. Verii și verișoarele lui s-au adunat să vadă. Le plăcea să se joace împreună la casa bunicului!

Înăuntru erau multe jucării vechi cu care se jucaseră mama și mătușa lui Daniel când erau copii.

„Ce sunt acestea?” Vărul lui Daniel, Noah, a arătat către șase săgeți strălucitoare dar vechi. Aveau vârful ascuțite și aripioare colorate – unele roșii și unele galbene.

Daniel a luat una. „Mama mi-a spus despre acestea”, a spus el. „Se pune o țintă pe gazon, afară. Apoi, jucătorii aruncă, pe rând, săgețile și încearcă să le înfigă în țintă.”

„Super!”, a exclamat Noah. El alerga deja prin curte pentru a pregăti jocul.

Curând după aceea, Daniel, verii și verișoarele lui aruncau cu putere săgețile de metal prin aer prin toată curtea bunicului. Lui Daniel îi plăcea când săgețile aterizau în viteză și se înfigeau în iarbă.

„Sunt sigură că pot să o arunc pe a mea mai sus decât a voastră”, a spus Lily, verișoara lui Daniel.

Copiii râdeau și aruncau săgețile din ce în ce mai sus.

Apoi, Daniel a avut o idee. „Sigur voi putea să o arunc pe a mea de dincolo de locul de parcare și să lovesc ținta!”, a spus el. El a fugit până pe cealaltă parte a locului de parcare și a aruncat tare săgeata.

Săgeata s-a ridicat în aer, dar nu a aterizat pe iarbă. În schimb, a căzut pe mașina nouă a mătușii Robilyn făcând un puternic *POC*.

„O, nu!”, a strigat Noah.

Daniel a ridicat săgeata. Pe mașină, acolo unde aterizase săgeata, era o îndoitură uriașă.

Copiii s-au uitat unii la alții cu groază. Apoi, fără să spună nimic, au lăsat săgețile pe iarbă și au fugit înăuntru.

Mai târziu, în acea după-amiază, fiecare s-a dus la mașina lui pentru a se duce acasă. Mătușa lui Daniel a observat îndoitura de pe mașina ei. „Ce s-a întâmplat?”, a întrebat ea.

Lui Daniel i s-au înmuiat picioarele. Dar nu a spus nimic. S-a urcat în mașină și le-a făcut cu mâna verilor și verișoarelor lui în semn de rămas bun.

Pe drumul spre casă, Daniel a stat tăcut în spate. A încercat să citească din cartea lui. Dar nu se putea concentra. Avea muștrări de conștiință în legătură cu ceea ce s-a întâmplat. Știa că a fi cinstit era lucrul corect pe care trebuia să-l facă. Dar să spună adevărul ar fi fost îngrozitor! Părinții lui ar fi fost foarte supărați pe el. La fel avea să fie și mătușa lui.

Apoi, Daniel s-a gândit la eroul său preferat din scripturi. Daniel din Vechiul Testament a fost aruncat în groapa cu lei pentru că a ales ce era drept. El a fost curajos. Poate că și Daniel putea fi curajos.

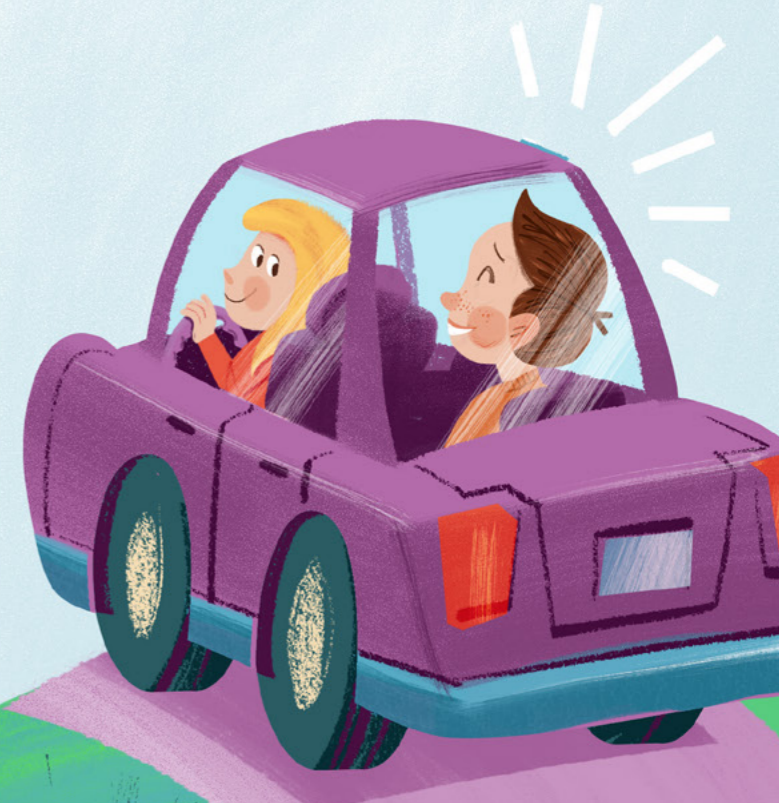
„Mamă?”, a spus Daniel. „Am aruncat o săgeată și aceasta a lovit mașina mătușii Robilyn și i-a făcut o îndoitură. A fost vina mea.”

Mama s-a uitat la el în oglinda retrovizoare. Nu era atât de furioasă cum credea Daniel că va fi. „Mulțumesc că mi-ai spus adevărul”, a spus ea.

Daniel a inspirat adânc. „Pot s-o sun pe mătușa Robilyn când ajungem acasă?”, a întrebat el. „Vreau să-i spun că îmi pare rău. Și voi munci din greu să câștig banii pentru a plăti pentru a-și repara mașina.”

Mama a zâmbit. „Este o idee minunată.”

Sentimentul neplăcut pe care-l simțise dispăruse și Daniel era liniștit. El a fost suficient de curajos pentru a spune adevărul. Datorită lui Isus Hristos, el a putut să se pocăiască și să îndrepte lucrurile. ●

Cum s-a simțit Daniel când a spus adevărul și s-a pocăit?